

(2) Здравствени радник, односно здравствени сарадник може да затражи изузеће члана испитне комисије.

Члан 30.

(1) Здравственом раднику и здравственом сараднику који је положио специјалистички испит факултет издаје диплому о стеченом стручном називу специјалисте.

(2) Диплома из става 1. овог члана садржи следеће:

- а) податке о издаваоцу дипломе,
 - б) име, име једног родитеља и презиме,
 - в) датум, мјесто, општину и државу рођења,
 - г) годину уписа на прву годину специјалистичког студиа, назив факултета и датум,
 - д) назив гране положеног специјалистичког испита са оцјеном,
 - ђ) стручни назив специјалисте са бројем дипломе и датумом издавања и
 - е) потпис министра и декана факултета.
- (3) Диплома из става 1. овог члана издаје се на образцу који се налази у Прилогу 3. овог правилника и чини његов саставни дио.

(4) Здравственом раднику који је успјешно одбранио рад супспецијализације факултет издаје диплому о стеченом стручном називу супспецијалисте за одговарајућу супспецијализацију.

(5) Диплома из става 4. овог члана садржи следеће:

- а) податке о издаваоцу дипломе,
 - б) име, име једног родитеља и презиме,
 - в) датум, мјесто, општину и државу рођења,
 - г) годину уписа на прву годину супспецијалистичког студиа, назив факултета и датум,
 - д) назив теме рада супспецијализације,
 - ђ) стручни назив супспецијалисте са бројем дипломе и датумом издавања и
 - е) потпис министра и декана факултета.
- (6) Диплома из става 4. овог члана издаје се на образцу који се налази у Прилогу 4. овог правилника и чини његов саставни дио.

VI - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 31.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о специјализацијама и усмјереним специјализацијама здравствених радника и здравствених сарадника ("Службени гласник Републике Српске", бр. 61/01, 79/02, 2/03 и 53/05), Програм специјализација и усмјерених специјализација и програм специјализације за специјалности у медицини ("Службени гласник Републике Српске", број 17/03) и Правилник о специјализацији из породичне медицине ("Службени гласник Републике Српске", бр. 22/99, 46/02 и 42/03).

Члан 32.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 11/04-020-37/13
26. новембра 2013. године
Бања Лука

Министар,
Др Драган Богданић, с.р.

74

На основу члана 50. став 1. Закона о социјалној заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 37/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар здравља и социјалне заштите доноси

ПРАВИЛНИК

О ОСТВАРИВАЊУ ПРАВА НА ПОМОЋ И ЊЕГУ У КУЋИ

Члан 1.

Овим правилником утврђују се начин остваривања права на помоћ и његу у кући, врсте услуга помоћи и његе у кући, као и учешће корисника и њихових сродника у трошковима помоћи и његе у кући.

Члан 2.

Помоћ и њега у кући обезбјеђује се старијем и изнемоглом лицу, тешко обољелом лицу и другом лицу које због привремених или трајних промјена у здравственом стању или тјелесном оштећењу није у стању да се брине о себи, у складу са законом.

Члан 3.

Средства за финансирање права на помоћ и његу у кући обезбјеђују се из средстава корисника, обезнаника издржавања и буџетских средстава јединице локалне самоуправе, у складу са законом.

Члан 4.

Право на помоћ и његу у кући из буџетских средстава остварује лице ако нема могућности да ово право обезбјеђи властитим средствима и средствима сродника који имају обавезу издржавања, лице које није закључило уговор о доживотном издржавању, лице које није уговором о даровању отуђило имовину и лице чији укупни приходи по свим основима не прелазе износ од 50% од просјечне нето плате у Републици Српској (у даљем тексту: Република) остварене у претходној години.

Члан 5.

(1) Корисник учествује у трошковима помоћи и његе у кући уколико му укупни мјесечни приходи по свим основима прелазе износ 40% просјечне нето плате у Републици остварене у претходној години.

(2) Учешће корисника у трошковима помоћи и његе у кући подразумијева износ који прелази 40% просјечне нето плате у Републици остварене у претходној години.

Члан 6.

Цијена трошкова помоћи и његе у кући утврђује се на мјесечном нивоу и не може бити већа од 40% од просјечне нето плате остварене у Републици у претходној години, у складу са законом.

Члан 7.

Висина учешћа сродника утврђује се на мјесечном нивоу, у износу до 70% цијене трошкова помоћи и његе у кући, у зависности од социјалног и економског стања сродника, у складу са законом.

Члан 8.

Услуге помоћи и његе у кући пружају се кориснику у стамбеном простору у којем живи.

Члан 9.

Услуге помоћи и његе у кући подразумијевају следеће послове:

а) помоћ у организовању и обезбјеђивању исхране као што је припрема или помоћ у припреми obroка, припрема напитака, набавка и достава готових obroка у кући, односно набавка намирница, прање посуђа и друго,

б) помоћ у одржавању личне хигијене као што је умивање, купање, прање косе, чешљање, бријање, сјечење ноктију, набавка средстава за хигијену,

в) помоћ у облачењу и свлачењу,

г) набавка и надгледање узимања лијекова које су прописали квалификовани медицински стручњаци и одвођење на лјкарске прегледе,

д) обављање кућних послова и одржавање домаћинства као што је поспремање стана, доношење воде, огрева и слично, организовање прања и пеглања рубља, те ангажовање сервисних служби по потреби.

ђ) задовољавање других потреба корисника као што су шетња, комуникација, посјета пригодним манифестацијама, излети и слично.

Члан 10.

Услуге помоћи и њега у кући могу пружати установе социјалне заштите, удружења грађана, вјерске заједнице и друго правно лице које испуњава услове за реализацију овог права (у даљем тексту: пружалац услуга).

Члан 11.

(1) Услуге помоћи и њега у кући пружалац услуга обезбјеђује кориснику у складу са индивидуалним планом.

(2) Услуге помоћи и њега у кући не могу се вршити временски мање од пет часова седмично, нити више од 20 часова седмично.

(3) Услуге помоћи и њега у кући пружају се најмање три пута седмично.

(4) Пружалац услуга треба да омогући да код једног корисника услуге буде ангажован исти радник.

Члан 12.

(1) Пружаоци услуга треба да имају јасно дефинисан опис послова и радних задатака којим се утврђују врсте услуга помоћи и њега у кући, као и назив ангажованих радних мјеста.

(2) Пружалац услуга у свом раду може да ангажује стручне раднике у складу са Законом о социјалној заштити.

Члан 13.

(1) Радник на пословима помоћи и њега у кући може да буде његовањ, медицинска сестра и радник на пословима хигијене корисника и стамбеног простора.

(2) Радник на пословима помоћи и њега у кући задужен је за непосредан рад са корисницима, обављајући послове из члана 9. овог правилника.

(3) Радник на пословима помоћи и њега у кући не може се ангажовати за рад са више од осам корисника.

Члан 14.

Пружалац услуга помоћи и њега у кући своју услугу пружа кориснику поштујући правила понашања стручних радника и радника ангажованих на осталим пословима социјалне заштите, водећи рачуна о најбољем интересу корисника.

Члан 15.

Пружалац услуга, за сваку календарску годину, израђује програм услуга, односно програм рада пружања помоћи и њега у кући.

Члан 16.

Пружалац услуга је одговоран за уредно вођење администрације и евиденције рада са корисником, коју сачињавају:

а) матична евиденција у коју се уносе основни подаци о кориснику,

б) дневник рада о пруженим услугама са описаним стањем корисника и приједлози за унапређење услуге,

в) досије корисника са пратећим индивидуалним планом услуге и евиденцијама рада.

Члан 17.

Пружалац услуга доставља извјештај надлежном центру за социјални рад о пруженим услугама помоћи и њега у кући једном мјесечно, а по потреби и чешће.

Члан 18.

(1) Корисник, чланови његове породице, односно стара-лац могу поднијети примједбу на квалитет пружене услуге.

(2) Надлежни центар за социјални рад разматра поднесу примједбу из става 1. овог члана и по њој поступа.

Члан 19.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 11/05-020-31/13

18. децембра 2013. године
Бања Лука

Министар,
Др Драган Богдановић, с.р.

75

На основу члана 53. став 1. Закона о социјалној заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 37/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар здравља и социјалне заштите доноси

ПРАВИЛНИК

О ОСТВАРИВАЊУ ПРАВА НА ДНЕВНО ЗБРИЊАВАЊЕ

Члан 1.

Овим правилником утврђује се начин вршења услуга дневног збрињавања и учешће у трошковима дневног збрињавања корисника и њихових сродника обавезних за издржавање.

Члан 2.

Право на дневно збрињавање има дијете и пунољетно лице које има право на смјештај у установу или збрињавање у хранитељску породицу и друго лице које због својих психосоцијалних тешкоћа и других неповољних животних околности има потребу за овим обликом заштите, у складу са законом.

Члан 3.

(1) Услуге дневног збрињавања могу вршити установе социјалне заштите, друге породице, засебни центри или дневни боравци који организују и пружају јавне установе, удружења грађана, вјерске заједнице и друга правна лица (у даљем тексту: пружаоци услуга).

(2) Право на дневно збрињавање остварује се упућивањем корисника код пружаоца услуга и другу породицу, у складу са законом.

Члан 4.

Признавањем права на дневно збрињавање корисницима се обезбјеђује пружање различитих врста услуга и боравака изван властите породице у виду исхране, њега, чувања, бриге о здрављу, васпитању и образовању, психосоцијална рехабилитација, радна окупација и друге врсте услуга.

Члан 5.

Средства за финансирање права на дневно збрињавање обезбјеђују се из средстава корисника, његових сродника, уколико таква обавеза постоји и из буџетских средстава јединице локалне самоуправе, у складу са законом.

Члан 6.

Цијена смјештаја дневног збрињавања утврђује се на мјесечном нивоу и не може бити већа од 50% од износа просјечне цијене смјештаја за текућу годину у установу социјалне заштите чије је оснивач Република, у складу са законом.

Члан 7.

(1) Учешће корисника и сродника у трошковима дневног збрињавања одређује се увидом у социјално и економско стање корисника, односно сродника.

(2) Висина учешћа корисника, односно сродника утврђује се на мјесечном нивоу у износу до 70% од цијене трошкова дневног збрињавања, у складу са законом.